- 2. Нећу ни тужити, Ни суморан бити! Отац с' неба благ Свач'је сузе гледа Очајати неда, Шиљућ' наде зрак! Нестрпљив Значи: бит' крив, Ком' Бог терет ту налаже, Носити помаже!
- 3. Нећу ни бирати! Мого б' погрешити Кад изберем зло; Јер видим почетак, Ал' не знам свршетак, Па куд' води то?
 Божиј дар Најбоља ј' ствар, Из руке ћу Бож'је саме Примит' што је за ме.
- 4. У Њега ћу с' уздат', Вера ће ме водит', Над је срцу моћ. Нек је свуда тамно Бог је љубав само, Љубав лечи бол. Тишти л' што Бог шаље то; Ал' да само тим кушањем Веран свагда с' нађем.
- 5. Чини л' ми се да сам Од Бога остављен, Те се зла бојим: И у бољи тада Све подносит' ваља, Бит' Му покорним', Што да Бог добро је с' тог; Свака туга ове земље Биће м' на спасење.
- 6. Ако ј' борба сама За ме одређена У мир води бој; Смрти победитељ, Исус искупитељ, Он је вођа мој. Јунак Он Слузи ће Свом Борбу тешку олакшати И помоћ му дати.

197. ЉУБАВ К' ИСУСУ (На глас бр. 38. и 166.)

1. О И - су - се, Ти је - ди - ни

- 2. У животу једно ј' нужно Да угодим Теби ја, Да у Теби срце моје Себи нађе блага сва. Ко Те има - благо том! Никад неће пропаст' Он, Радосно ће тај Те хвалит', Сотона Му нећ' наудит'.
- 3. Ти си мени у невољи Утеха и јаки штит, Нек ми прете живот узет' Ипак ћу Ти веран бит', Тебе имам, - то је дост', Ти си моја сва радост; Све презирем земско што је, Само с' држим љубве Твоје.
- 4. По Твојој ме води вољи, Твој ми даруј ум и Дух. То ће мени срце блажит', Тако ћ' беда престат' свуд! Јер времена овог јад Није вредан за никад Оне славе неизмерне, Коју ћ' наћи душе верне.
- За свет овај ја не марим, Нит' за лажан његов сјај;
 Ко га воле јесте празан Од свакога добра тај.
 К'о Христјанин, неба син Желим овде да живим,
 И да с' Тебе, Спасе, држим, Свету овом да не служим.
- 6. Срце, живот на небу је, Тамо тежи дух мој рад'
 Из све вреве овог света, Што ј' Вавилон прави сад.
 Тек на небу дом је нам', Љубав мене вуче там'
 За Господом, кога љубим, Кој ме чини искупљеним.
- 7. О Исусе, помози ми Да победим свет и грех, Дај, да с' над мој на Те зида Помоћника највећег, Нек се ум мој управи К' Теби, Спасе, најмилиј'; Да ја натраг не погледам, Већ да с' само у Теб' уздам!
- 8. Досад си ми веран био, Па ћеш остат' за свагда. Сваког јутра обнавља се Од љубави Твоје жар; Па и вечером сваким Тебе, Спасе, налазим; Нужде моје тада смем Ти Отворено показати.

9. У душу ми Ти урежи Од љубави Твоје лик! Да у ничем не погрешим, Дај да будем будан, тих; Срце моје, језик мој К' Теб' управљај, Спасе мој! Да Те свагда узвишујем, Част и хвалу да Ти дајем.

198. НАШЕ ЈЕ ЖИВЉЕЊЕ НА НЕБЕСИМА (На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

- 1. Наш је живот на небеси! К'о замишљен човек, кој' У највећој света вреви Дом небесни смишља свој: Кад кораци тамо хите, Куд га срца зове глас: Тако и ми на небу смо, Прем на земљи видиш нас.
- 2. Исус нас је изабрао, Кој' љубављу гори сав; Који к' срцу нас пригрља И казује пут нам прав: Он је наше задовољство, Њега ћемо љубит' ми, За све друго не маримо, само с' Њиме остати.
- 3. Христа љубав срце к' небу Привлачи к'о магнет јак, У молитви к'о на крили Срце с' диже к' небу так'; А наш живот и живљење Пред Његовим лицем јест; Наше мисли, говор, дјела И не схваћа овај свет.
- 4. Нек злотвори ругају се Али Господ учи нас Да душмане ми љубимо, Опраштамо сваки час. Кој се за нас сам предао, Нама небо даров'о, Он сад жели, да небесним Животом Га славимо.
- 5. Би л' ми могли небом ходит', Срцем бити там' горе, А при том земаљски чинит' Не опраштат' никоме? Само љубит', кој' нас љубе, А мрзити злотворе, Не носит' по Духу Христа И свих других терете?
- 6. Који може мрзит', викат', Опадати, завидит', Тога срце већ не може Код Бога на небу бит', Љубав нас уподобљава Спасу нашем, нас учи Да с' старамо од свег' срца Облик Спаса имат' ми.
- 7. Не дај да ме ништа сврати С' пута Твога, Спасе мој! Небесном ме учи жићу, И уз мене свагда стој; Не дај да земаљска врева Срцем мојим овлада, Док не будем у Твом небу Код Тебе блажен свагда!